

ณัฐา เสงเจริญ 2550: การสะสมในโตรเจนในถัวเขียว ถัวเหลือง และถัวลิสิง เพื่อใช้เป็นปุ๋ยพืชสด สำหรับข้าวโพดฝักอ่อนที่ปลูกในกระถางในชุดดินปากช่อง
ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชพืชศาสตร์ ภาควิชาปัจจัยพืชฯ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขัยฤกษ์ สุวรรณรัตน์ Dr.agr. 98
หน้า

ศึกษาการสะสมในโตรเจนในถัวเขียว ถัวเหลือง และถัวลิสิง เพื่อใช้เป็นปุ๋ยพืชสด สำหรับข้าวโพดฝักอ่อนที่ปลูกในกระถางในชุดดินปากช่อง โดยวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design 8 ตัวรับการทดลอง จำนวน 4 ชั้น ได้แก่ (1) ไม่ใช้ปุ๋ยพืชสดและไม่ใช้ปุ๋ยเคมีในโตรเจน (2) ปุ๋ยพืชสดถัวเหลือง (3) ปุ๋ยพืชสดถัวเขียว (4) ปุ๋ยพืชสดถัวลิสิง (5) ปุ๋ยเคมี N (6) ปุ๋ยพืชสดถัวเหลืองร่วมกับปุ๋ยเคมี N (7) ปุ๋ยพืชสดถัวเขียวร่วมกับปุ๋ยเคมี N และ (8) ปุ๋ยพืชสดถัวลิสิงร่วมกับปุ๋ยเคมี N โดยถัวทั้ง 3 ชนิดจะมีการคุกเขี้ยวโซ่ไวรอนก่อนปลูก จากนั้นปลูกถัวแต่ละชนิดโดยไม่ใส่ปุ๋ยเคมี N ทุกตัวรับการทดลอง และสับกลบเมื่อถัวออกดอกได้ประมาณ 50 เบอร์เซ็นต์ ปลูกถัวทั้งหมด 3 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งปล่อยให้ยอดสลาย 30 วันก่อนที่จะปลูกถัวซ้ำในครั้งต่อไป หลังจากนั้นปลูกข้าวโพดฝักอ่อนพันธุ์แปซิฟิก 283 ตาม โดยมีการใส่ปุ๋ยเคมี N ในตัวรับการทดลองที่ (5), (6), (7) และ (8)

ผลการทดลองพบว่า ถัวเขียวมีการสะสมในโตรเจนรวมทั้งหมดในปริมาณมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ถัวลิสิงและถัวเหลือง ตามลำดับ เมื่อสับกลบถัวทั้ง 3 ชนิดเป็นปุ๋ยพืชสด พนว่า การใช้ปุ๋ยพืชสดสามารถเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุ ปริมาณในโตรเจนทั้งหมดในดิน ปริมาณแอมโมเนียมรวมในเกรตในดินสูงขึ้นมากกว่าการไม่ใช้ปุ๋ยพืชสด และส่งผลให้ข้าวโพดฝักอ่อนมีความสูง เส้นรอบวงลำต้น น้ำหนักฝัก น้ำหนักตอซอง ความเข้มข้นในโตรเจนและปริมาณการดูดใช้ในโตรเจนทั้งในฝักและตอซัง เพิ่มขึ้นมากกว่าการไม่ใช้ปุ๋ยพืชสด โดยการใช้ปุ๋ยพืชสดถัวเขียว และปุ๋ยพืชสดถัวลิสิงทำให้ข้าวโพดฝักอ่อนมีการเจริญเติบโตและผลผลิตสูงกว่าการใช้ปุ๋ยพืชสดถัวเหลือง ส่วนตัวรับการทดลองที่มีการใช้ปุ๋ยเคมี N และปุ๋ยพืชสดร่วมกับปุ๋ยเคมี N มีแนวโน้มให้ผลใกล้เคียงกับการใช้ปุ๋ยพืชสดเพียงอย่างเดียว

ณัฐา เสงเจริญ
ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐